

Това съм аз,
ЛУСИ!

ПАРТИ ИЗНЕНАДА

Кели
Маккейн

Издателство „Фюм“

Totally Lucy
Picture Perfect

First published in the UK in 2006 by Usborne Publishing Ltd.,
Usborne House, 83-85 Saffron Hill, London EC1N 8RT, England. www.usborne.com

Text copyright © Kelly McKain, 2006.
Illustration copyright © Usborne Publishing Ltd., 2006.

The right of Kelly McKain to be identified as the author of this work has been asserted
by her in accordance with the Copyright, Designs and Patents Act, 1988.

Illustrations by Vici Leyhane.
Photography: Page 40 Model © Patrik Giardino/Corbis

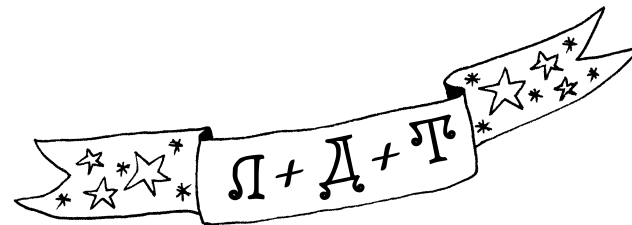
All rights reserved. No part of this publication may be reproduced, stored
in a retrieval system or transmitted in any form or by any means, electronic, mechanical,
photocopying, recording or otherwise without the prior permission of the publisher.

This is a work of fiction. The characters, incidents, and dialogues are
products of the author's imagination and are not to be construed as real.
Any resemblance to actual events or persons, living or dead, is entirely coincidental.

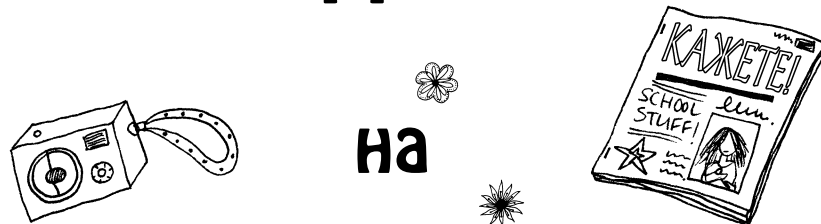
A CIP catalogue record for this book is available from the British Library.

Това съм аз, Луси!
Парти изненада
© Издателство „Флум“, 2020
Текст Кели Маккейн
Превод Жечка Караславова
Редактори Албена Раленкова
Иляна Владимирова

ISBN 978-954-625-705-5
www.fiut.bg

АБСОЛЮТНО ТАЕН ДНЕВНИК

на

Луси Джесика Хартли

Събота, 7 май

Седя си в леглото
и се готвя да поумувам.

Привет, момичета!

Започвам нов дневник, защото ме чака голямо мислене, а когато в главата ми бръмчат много мисли, трябва да ги запиша, за да разбера за какво всъщност мисля...

Цялото ми умуване е свързано с Тилда, която е моята фантастична НДНЗ (НДНЗ означава „най-добра приятелка завинаги“, МД – МД означава „между другото“, МД).

Първо, Тилда иска ние трите (това сме аз, тя и моята друга НДНЗ, Жулиета Гарсия Перес Бенедикционаторио, известна като Джулс) да отидем на събранието за новото училищно списание в понеделник. Миналата седмица в часа по английски ни разгадоха ето тези обяви:

Тилда е истинска умница, посещава из-

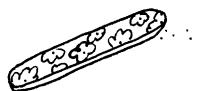
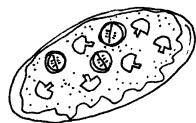

Какво можем да правим
на рождения ден на Тилда:

- 1) Да идем на пазар.
- 2) Да излезем на пица.
- 3) Да гледаме някой филм.
- 4) Да накупим жестоки неща от козметичния магазин и след това да се гримираме.
- 5) Джулс и Тилда да останат да спят у нас.

Хм, всичко изглежда забавно и не мога да избера! Нито една от тези идеи не ми се струва достатъчно **ВЕЛИКА** за нещо толкова важно като 13-и рожден ден. Все пак 13 е вълшебната врата между да си *съвсем-почти-тийнейджър* и да си *истински тийнейджър*. Тийнейджърството е най-вълнуващото време в целия ти живот! Разбирам защо възрастните непрекъснато искат пак да са тийнейджъри и затова използват гуми като „яко“ и „споко“.

А баща ми защо все още носи кожен панталон? Аз се опитвам да му кажа, че съвсем не са толкова жестоки с ластика на боксерките, дето се подава над колана, но той не чува!

О, току-що бях осенена от

Мога да спретна парти изненада за рождения ден на Тилда! С хубави напитки, храна, музика, игри, танци и т.н.! Може би мама ще ѝ направи торта, ако я помоля мило и с малко ласкателства, като например: „Леле, тези панталони са жестоки! Ти наистина си отслабнала след целия този стрес да си самотна майка!“

Е, няма ли да е страхотно, а?!

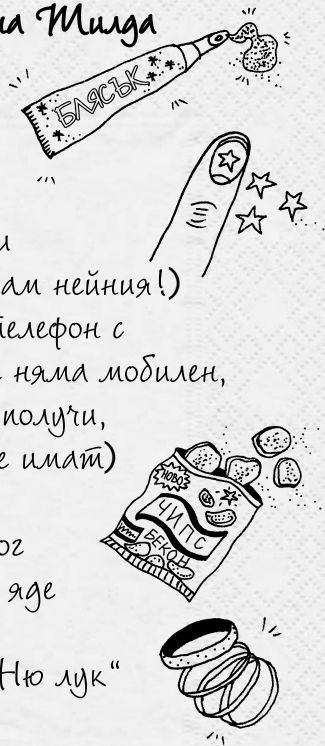
;) онтихохадти онтиагозду 'онтиагозду :додогтО

Освен това имам и няколко идеи за подарък на Тилда, които си записах на една салфетка в кафенето „Готините кукли“, докато чаках мама да се върне от дамската тоалетна, която тук има надпис „Кукли“, защото всичко е в стил 50-те години.

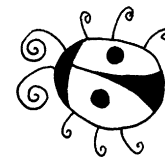
Идеи за подарък на Тилда

1. Блясък за устни
(така ще спре да ползва моя!)
2. Лак за нокти с блестящи звездички
(тогава аз ще ползвам нейния!)
3. Розово калъфче за телефон с камъчета (е, тя още няма мобилен, но може би скоро ще получи, тъй като всички вече имат)
4. Чипс с вкус на бекон
(баща ѝ е много строг и не ѝ разрешава да яде такива неща)
5. Розови гривни от „Ню лук“
(просто така!)

само за секунда...

Извинете ме
за прекъсването –
минаха 37 минути,
откакто спрях да пиша.

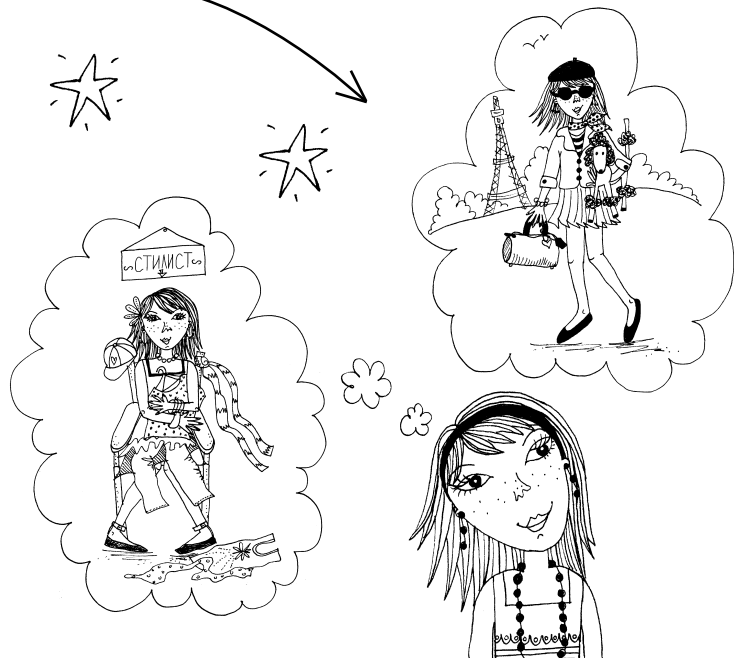

Някой звънна на вратата и мама се провикна от банята, че е само наполовина гримурирана, затова аз да отворя, но аз ѝ казах:
– Правя нещо много важно в момента!
(Т.е. пиша това тук!)

И викнах на Алекс да иде (Алекс е малкото ми братче, МД). Но естествено, че когато играе „Карате киг“ на плейстейшъна в стаята си, той напълно оглушава, така че пак аз трябваше да ида да отворя.

Понякога, когато препускам по стълбите да отворя вратата, си представям как някакви готини хора са дошли да ми предложат нещо, което ще промени живота ми. Например, може да е някой, който е видял да представям моя модел „Модна фантазия“ и сега е дошъл да ми предложи стипендия за колежа по мода в Париж, а също

и един розов пудел, който да взема със себе си.

А може да е Мег, гардеробиецката, с която работих в холивудския филм и която ми казва: „Здрасти, Луси, трябва да направя костюмите за едно видео на „Пърпъл севън“ и няма начин да се справя без теб!“

А аз ще отвърна: „Страхотно, вече имам опит! Правила съм костюмите на една момчешка банда, когато нашето училище организира благотворителен рок концерт.“

Всъщност ще се радвам дори и ако е някой, който ми казва, че съм спечелила едногодишен запас от плодови гражета...

Да, ама не! Никога не ми се случва нищо такова. Ето и сега – на вратата стои татко, който минавал оттук, „за да си побъбри“ (всъщност това означава, че ще си направи сандвичи, ще си решава кръстословица, а може и да помоли мама да ѝ вземе колата).

Сигурна съм, че знаете, но все пак набързо ще припомня, че мама наскоро стана самотен родител, защото татко реши да се

потом и в така наречената криза на средната възраст. Не съм сигурна какво точно е това, но питах мама дали е опасно, а тя стисна устни и рече:

– Може и така да се каже!

Татко няма пъпки и не изглежда болен. Смятам, че симптомите на кризата на средната възраст не са страшни като при шарка, а са нещо като:

1. Напускаш работата си като мениджър в местния магазин „Сейнсбъри“, защото си решил да станеш рок звезда.

2. ЖЕСТОКО ИЗОСТАВЯШ прекрасното си семейство, защото искаш да си отново на 16 години.

3. Преместваш се в сканания апартамент на чичо Кен, който е на 4-тия етаж, без асансьор, защото „имам нужда от пространство, човече“.

4. Стоиш си вкъщи, дрънкаш си на китарата цял ден, докато зяпаш огромните си гащи да съхнат на радиатора, защото, хм...???

т.е. не е ясно защо

За щастие, татко се възстанови от симптом 4 и започна работа в местното радио „Супер ФМ“. Отначало беше момче за всичко и шефът му Робърт Хайг не щеше да му даде шанс да стане водещ. Той не би го казал директно, но смята, че татко е много стар. За щастие, аз измислих онзи жесток план, с който да докажем на Р. Х., че татко може да се справи, и планът успя, така че татко е на път да започне да води свое шоу.

Значи сега би трябвало да е щастлив. Но веднага, щом го върнах, разбрах, че нещо не е наред. Той влезе и измърмори:

– Здрасти, Луси, нали ще сложиш чайника? – след това се стовари на кухненската маса и пусна една драматична въздишка.

А аз викам:

– Какво става, татко? Трябва да се радваш, че новото ти шоу по радиото започва тази седмица.

Татко изпъшка и започна:

– Да, ама се оказа, че е тъпо, за бога! Аз си мислех, че ще ми дадат пиково време, от

17 до 19 часа например, защото Робърт непрекъснато ми говореше, че ще забавлявам хората на път за дома. Но се оказа, че имал предвид шофьори на тирове и камиони, доставящи стоки из Европа, които пътуват обратно към дома. Времето, което ми дадоха, не е пиково време, а „гробарска смяна“.

Опитах се да си представя как баща ми прави предаване от истинско гробище и

просто не можах, но той обясни, че „гробарска смяна“ означава посред нощ, тъй като било от 22.00 до 2.00 часа през нощта и тогава едва ли някой ще го слуша.

Плюс, че татко каза, че *ММДР* си

падат най-вече по кънтри и музика от уестърни и няма начин да харесат шоуто му, в което ще звучи рок с главно *Р*.

Мама вече беше приключила с гримирането и слезе долу. Тя направи физиономия, като видя да подавам чаша с кафе на татко.

– Здравсти, Сю, дали може един сандвич?

Тя толкова се раздразни, както по времето, когато татко живееше тук и постоянно оставяше седалката на тоалетната вдигната, но аз бързо се намесих:

– Мамо, знам, че обикновено мислиш, че татко се интересува само от себе си, и че когато живееше тук, в хладилника не оставаше нищо за сандвичите ни за училище, и че ти не си касичка за пари. Но сега той е в сериозна криза, като тази на средната възраст, и ние трябва да го съжалим също като добрия самарянин.

Мама вдигна очи и каза:

– Добре – после извади шунката и със сър-

Това означава тиражи и шофьори на дълги разстояния, но аз го съкратих на ММДР, тъй като изписването изцяло е толкова скучно, как започваш да се прозяваш... О, не! Това го написах случайно!

gum глас продължи: – Дано да е истинска криза, Брайън, защото това е глазирана шунка от „Маркс“, ако не си разбрал.

Тогава татко ѝ обясни за „гробарската смяна“ и мама се съгласи, че това е достатъчно голяма криза, за да му даде от хубавата шунка.

– Дори не си представям как ще стоиш до толкова късно – каза тя, докато мажеше филийката с масло. – Едно време, когато заедно гледахме телевизия, ти заспиваше в 10 часа на дивана.

Татко се ядоса:

– Това беше заспиване от скука, не от умора, понеже ти ме караше да гледам глупости като „Дневникът на Бриджит Джоунс“ или документални филми за женски проблеми!

Мама го изгледа гневно.

– Като се сетя за часовете футбол, които съм изгледала... – започна тя.

За да спра кавгата, изпратих на татко таен знак с очи, като местех бързо погледа си от него към сандвича, който мама прави,

исках просто да му кажа: *бъди мил или няма да има храна!* Слава богу, той схвана намека и каза помирително:

– Стоенето до късно не е беда. Аз съм нощна птица. В 10 часа едва започвам да загрявам за нощни подвизи и купони.

След това скочи и почна да прави някакви ужасно старомодни диско движения от древни времена (като от 1967-а, или там някъде).

Изглеждаше *достъп* тъпо, обаче татко си мисли, че е яко. Понякога дори ми се приисква баща ми да пуши лула и да носи пантофи като бащата на Тилда, но тогава пък няма да мога да ям чипс с вкус на бекон и да имам мобилен, така че по-добре да си остане такъв, какъвто е.

Спрях да *умирам* от неудобство, а татко си взе сандвича.

Тогава получих ПРОСВЕТЛЕНИЕ.

– Би трябвало да се опиташ да използваш „гробарската смяна“ по най-добрия начин, защото това може да ти издейства по-добро време.